794/08

Den 21. april 2008 blev i sag nr. 72.214:

xxxxxxx xxxxxxxxxx
xxxxxxxx xxx xxx xxx
xxxx xxxxxxxxx x

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har bilforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager over selskabets afvisning af at udbetale nyværdierstatning for hans udbrændte bil, der var under et år gammel, ligesom han klager over mangelfuld rådgivning i forbindelse med tegningen af forsikringen.

Selskabet har tilbudt klageren 170.300 kr. i erstatning, som ifølge taksator udgør den anslåede handelsværdi før skaden, men har afvist at udbetale nyværdierstatning med henvisning til, at bilen først var registreret hos et andet selskab og derfor ikke opfylder betingelserne for nyværdierstatning i henhold til forsikringsbetingelserne.

Over for nævnet har klageren i klage af 20/7 2007 nedlagt følgende påstand:

> "At Alka erkender at deres sælger har gjort en fejl ved at fortie en erstatningsbegrænsning, og at Alka betaler differencen fra tilbudt erstatning op til ny bils pris.
>
> Hvis vi havde fået dette oplyst var vi blevet i Topdanmark i et helt år så vi kunne få fuld erstatning."

Til støtte for sin påstand har han anført:

> "Efter telefonisk konsultation/salg fra Alka-medarbejder modtager vi et tilbud som efter sigende skulle være lige så godt som den forsikring vi havde i Topdanmark.

Det sælgeren ikke siger er at man forringer erstatningen hvis den helt nye bil vi havde bliver skadet inden for det første år. Det fremgik heller ikke af det skriftlige tilbud vi fik, idet alm. forsikringsbetingelser ikke var vedlagt."

Over for nævnet har selskabet i skrivelse af 18/9 2007 fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor bl.a. anført:

"Klagers bil har været forsikret i Topdanmark før den blev forsikret i Alka og vi må med henvisning til praksis således fastholde, at klager ikke opfylder betingelserne for nyværdierstatning.

Vi skal henvise til Ankenævnet for Forsikrings kendelse nr. 41.844.

Undertegnede har taget kontakt til den salgsmedarbejder der solgte forsikringen til klager. Salgsmedarbejderen kunne ikke specifikt huske klager eller omstændighederne ved indgåelsen af forsikringsaftalen, men fortalte at hun som hovedregel ikke taler om erstatning ved forsikringstegning, medmindre forsikringstager stiller spørgsmål om dette.

Det er derfor formentlig korrekt når klager anfører at han ikke har fået oplysninger om nyværdierstatning ved indgåelsen af aftalen, idet dette ikke har forekommet sælger aktuelt at tale om, da bilen ved indtegning i Alka var 3 måneder gammel.

Ved fremsendelsen af forsikringspolicen til klager bad selskabet på forsiden af policen klager om at kontrollere at oplysningerne på policen var korrekte samt opfordrede klager til at rette henvendelse såfremt der var noget der skulle ændres, idet police og betingelser udgjorde aftalen med Alka.

Såfremt klager havde læst betingelserne for dækning ved modtagelsen ville klager have kunnet benytte sig af sin ret til fortrydelse af forsikringstegningen.

Vi skal i den forbindelse henvise til Ankenævnet for Forsikrings kendelser nr. 48,438, nr. 51.527 og nr. 62.683."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**3.5.3. Nyværdierstatning**
For biler - bortset fra leasingbiler - forsikret til privat personkørsel (herunder skolevogne, men ikke hyrevogne), yder Alka en erstatning, der svarer til prisen for en fabriksny bil af samme fabrikat, type og årgang som den skaderamte (ved modelskifte er nyværdierstatningen den seneste kendte pris for en model svarende til den forsikrede bil), under forudsætning af

- at skaden er indtruffet inden for det første år efter første registrering, og
- at den skaderamte bil var fabriksny ved tegningen af forsikring, og
- at reparationsomkostningerne beregnes til at ville overstige 50 % af en tilsvarende bils nyværdi på skadens tidspunkt."

Nævnet udtaler:
Nævnet lægger til grund, at klageren ved skift af forsikringsselskab mistede retten til nyværdierstatning, hvis hans bil blev betydeligt skadet inden for det første år efter registreringen.

Nævnet finder, at spørgsmålet, om selskabet i en sådan situation burde have vejledt klageren om bortfald af en sådan dækning, og om selskabet i bekræftende fald pådrager sig et erstatningsansvar ved undladelse heraf, er et så principielt spørgsmål, at det bør afgøres af domstolene, jf. herved vedtægternes § 4.

Herefter

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

Marianne Højgaard Pedersen